

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 6T/81/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5823010446
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Daniela Pilarčíková
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2024:5823010446.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, samosudkyňou Mgr. Danielou Pilarčíkovou, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.04.2024 v Námestove, takto

rozhodol:

Obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. XXX/X, C., zamestnaný v stavebnej firme, slobodný, t. č. v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Žilina, uznáva sa vinným, že

dňa 01.07.2023 v čase od 16:20 hod. do 16:45 hod., vo voľne prístupnom parku pred E. A. F. G. C. H. E. D. a na prechode pre chodcov na ceste I/59 v blízkosti I. E. E., D. XXX, C., sa svojej bývalej priateľke J. K., nar. XX.XX.XXXX, opakovane vyhrážal slovami, že ju zabije a že mu je jedno, či pôjde do basy, že ju zabije, keď sa z basy vráti a počas celej cesty jej nadával do kuriev, súk a starých píč, po tom, ako prešla cez prechod pre chodcov, bránil jej vlastným telom do vstupu areálu Centra sociálnych služieb v C., pričom jeho odpor poškodená chcela prekonať tak, že mu dala facku, na čo reagoval obžalovaný tak, že ju opakovane minimálne trikrát udrel dlaňami oboch rúk do tváre a hlavy, pričom v obave o svoj život zavolala na linku polície a kričala, aby polícia urýchlene prišla k Centru sociálnych služieb v C., na čo sa jej obžalovaný ďalej vyhrážal slovami, že ju zabije, čím jej spôsobil pomliaždenie pravého sánkovo spánkového kĺbu, pomliaždenie v oblasti oboch sánkovo spánkových kĺbov a pomliaždenie v oblasti oboch sánkových oblastí, pomliaždenie v oblasti oboch lícných oblastí, pomliaždenie za ľavým uchom s dobou liečenia a práceneschopnosti 35 dní,

t e d a

inému úmyselne ublížil na zdraví,

inému sa vyhrážal smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, a takýto čin spáchal na chránenej osobe - na blízkej osobe,

dopustil sa slovne a fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného,

t ý m s p á c h a l

prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona,

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona,

prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e:

Podľa § 360 ods. 2 Tr. zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 38 ods. 4 Tr. zákona, § 37 písm. h/, m/ Tr. zákona, na ú h r n n ý trest odňatia slobody vo výmere 28 (dvadsaťosem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona obžalovaného zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 2 Tr. zákona, s použitím § 78 ods. 1 Tr. zákona sa obžalovanému ukladá ochranný dohľad na 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 77 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 51 ods. 3 písm. b/, f/, ods. 4 písm. a/ Tr. zákona, ukladá obžalovanému v čase plynutia ochranného dohľadu obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových zakázaných psychoaktívnych látok, v zákaze kontaktovania poškodenej J. K., nar. XX.XX.XXXX v akejkoľvek forme vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami a povinnosti spočívajúcej v príkaze nepriblížiť sa k poškodenej J. K., nar. XX.XX.XXXX na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku ukladá obžalovanému p o v i n n o s ť nahradiť poškodenej J. K., nar. XX.XX.XXXX v C., tr. bytom D. XXX/X C. škodu vo výške 164,- (stošesťdesiatštyri) eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku poškodenú J. K., nar. XX.XX.XXXX v C., tr. bytom D. XXX/X so zvyškom nároku na náhradu škody o d k a z u j e na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Námestovo podal tunajšiemu súdu dňa 22.11.2023 obžalobu na obv. A. B. pre skutok kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona (s poukazom na ustanovenia § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona), prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. Zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. Zákona.

Obžalovaný A. B. po osobitnom poučení, že vyhlásenie o vine je neodvolateľné a nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku vyhlásil, že sa cíti byť vinným pre prečin ublíženia na zdraví a pre prečin výtržníctva, ale necíti sa byť vinným pre prečin nebezpečného vyhrážania. Keďže obžalovaný neurobil vyhlásenie o vine vo vzťahu k celému skutku a namietal jeho právnu kvalifikáciu, súd o takomto čiastočnom vyhlásení ani nerozhodoval, neboli na to splnené podmienky.

Obžalovaný A. B., po zákonom poučení k súdenému skutku vypovedal, že bývalej priateľke J. K. sa nevyhrážal. Predchádzajúci deň, ako malo dôjsť k skutku, oslavoval A. a A., mal vypité a keď sa vracal z mesta domov, pred bytovkou, kde býva poškodená, zbadal kamaráta, ktorý fajčil na balkóne a rozprávali sa. Vtedy videl bývalú priateľku – poškodenú, chcel sa s ňou porozprávať, že prečo o ňom rozpráva, že je psychopat, že pásol svoju bývalú ex v ČR, že mal zabiť svojho brata, a preto šiel k nej. Ona mu začala nadávať do ožratých kokotov, on jej tiež nadával, pýtal sa jej, že prečo mu ničí život, či sa má kvôli nej zabiť. Keď prechádzali cez prechod pred jej prácou, ona sa otočila, odstrčila ho a dala mu facku. On jej dal dve facky a poškodená ho poškriabala. On sa išiel hneď po incidente dobrovoľne udat' na políciu, ale policajti mu povedali, že to pôjde na priestupok, že má prísť v piatok 07.07.2023, napísali mu to aj na papier, ktorý predložil do spisu. Poškodená následne s bratom a so svojim ex, celý skutok vykonštruovali, dohodli sa. Keby sa poškodenej vtedy vyhrážal zabitím, tak by ho hneď brali do väzby, ale policajti ho poslali domov. Tiež nerozumie právnej kvalifikácii, kladie sa mu za vinu, že skutok spáchal na chránenej osobe, keďže s poškodenou nežili ako druhovia a tiež spolu nič nevlastnil. Boli spolu krátko, ona ho z bytu vyhadzovala a prijala ho k sebe vtedy, keď jej to vyhovovalo. Ešte uviedol, že keď 03.07.2023 prišli pre neho policajti a viedli ho k vozidlu, náhodne vonku stáli brat poškodenej s jej ex priateľom D. L. a vyhrážali sa mu, že ešte raz sa chytí jeho sestry a tak. Čo sa týka fyzického napádania, s poškodenou sa na prechode napádali vzájomne, ona mu dala facku, on jej dal asi dve facky, potom mu zasa dala facku ona, a on jej tiež dal facku a potom ho nechtami škriabala, mal škrabanec po krku až na rameno. Keď bol v CPZ, bol na vyšetrení a žiadal, aby lekárska správa bola založená do spisu, ale sa

stratila, policajti správu zobrali, síce ju nevidel, ale mu povedali, že správu majú. Čo sa týka hádky, pýtal sa jej, že odkiaľ to má, že si zabil brata, že jej ex dal palicu do výfuku. Ona si veľa vecí takto vymýšľa, keď čítal jej písomné vyjadrenie, tak 3-iny z toho, čo tam napísala, nie je pravda. Počas vzťahu s ňou bol bitý, bol pod papučou, nechal sa ňou biť, lebo ju mal rád. Potom, keď došlo k fyzickému kontaktu a ona ho začala škriabať, bránil sa tak, že jej odhadzoval ruky, aby ho neškriabala. Ona podliehala hystérii, začala kričať „pomoc, polícia“. On odišiel na bok, ešte chvíľu tam čakal na políciu, ale keďže nechodili, tak odišiel. S poškodenou bol vo vzťahu niekedy od 17.06.2017, ich vzťah trval asi dva roky, ale ona chodila na dva týždne do J., vtedy býval pri mame a keď sa vracala domov, tak ju vždy chodil čakať. Keď sa vrátila z Rakúska po dvoch týždňoch, tak bývali spolu u nej v byte. Bol spolu s ňou v období, keď bol asi 4 mesiace bez práce, potom sa zamestnal cez úrad práce vo firme A., kde pracoval asi rok a pol a keď vo firme skončil, tak ho poškodená nechala. Po rozchode mu začala písať, že je z kurvy syn, že má ísť do piče. V afekte jej tiež napísal nejaké správy, kde bolo aj, že jej rozkope hlavu, ale nemyslel to tak. Písal jej aj listy, ale nešlo o výhražné listy, skôr boli ľúbostné. Poškodená uvádzala, že ich vzťah trval asi 9 mesiacov, ale ona ho napríklad na 4 mesiace vyhodila, potom druhýkrát ho vyhodila na kratšie obdobie. Ale vždycky ho prijala späť. Počas spolužitia s poškodenou, ako sa vyjadril, keď sa vrátila z J., spoločnú domácnosť nevedli. On bol len pri nej, keď sa vrátila, a aj u nej spával. Dával jej sto eur na stravu na mesiac, keďže sa u nej aj stravoval. Momentálne k poškodenej nič necíti, nakoľko ho veľmi sklamala za tie klamstvá. Čo sa týka vyhrážok zabitím, slovo „zabijem“ použil iba v tom spojení, že sa jej opýtal, či sa má on zabiť, aby mala od neho pokoj a tiež prečo hovorí, že zabil svojho brata a ona to prekrútila proti nemu. On sa poškodenej nevyhrážal zabitím, ani že ju dopichá nožom a ani nikomu inému. V minulosti chcel dvakrát spáchať samovraždu. Myslí si, že poškodená ho nenávidí a iba sa mu chce pomstiť, ako aj svojmu expriateľovi D.. Osobne mu povedala, že sa expriateľovi pomstila tým, že sa vyspala s iným a povedala mu to a on jej vtedy povedal, že je nenormálna a ona po ňom hodila tanier. Navrhol vypočuť svedka L., lebo keď bol vo väzení a L. bol ešte na slobode, tak ho poškodená mala nahovárať, aby šiel proti nemu vypovedať, že počul, ako sa poškodenej vyhrážal zabitím, že vtedy bol medzi jej bytovkou a pizzeriou. Povedal mu to L. v base, on prišiel s týmto za ním. Poškodenú udrel pravou rukou po tom, ako ho najskôr udrela ona, údery smerovali na jej líce a udrel ju dľaňou, prstami ruky. Išlo o facky. Pamätá si tri facky, a potom ho začala škriabať. Na pohybe ju neobmedzoval, iba sa s ňou chcel porozprávať. Počas skutku pri nich zastal na vozidle D. M., nevie prečo vozidlom zastavil, vie však, že bol k nemu neslušný, povedal mu niečo v tom zmysle, že má sadnúť do auta, aby sa do nich nestaral. Nikdy predtým nemal s týmto svedkom žiaden spor a ani nemal dôvod sa ho obávať. Naopak v minulosti im opravoval televízory a poznal sa s jeho mamou. Myslí si, že za jeho vyjadrením je niečo iné. Ešte tam bol chlap, ktorý vybehol z ústavu a on sa na neho iba rozbehol, aby išiel do vnútra. V minulosti poslal fotky detských plastových zbraní poškodenej, bolo to dávno pred týmto incidentom. Išlo o fotky detských zbraní, s poškodenou chodili na maškarné plesy a ona navrhla, že sa prezlečie za policajtku. Boli tam pripojené aj smajlíky. Poškodená účelovo predložila iba správy, ktoré jej posielal a neboli tam správy, ktoré písala ona. Zároveň uviedol, že mu je ľúto, čo spôsobil poškodenej, ale keby ho prvá neudrela, tak sa to nemuselo vôbec stať.

So súhlasom obžalovaného a prokurátora postupom § 263 ods. 1 Tr. poriadku, § 270 ods. 2 Tr. poriadku namiesto prečítania výpovede svedkyne poškodenej J. K. oboznámil na technickom zariadení zvukovo obrazový záznamom z jej výsluchu zo dňa 04.07.2023 z čl. 114-123. Svedkyňa poškodená J. K. k súdenému skutku vypovedala, že v sobotu 01.07.2023 okolo 17.20 h išla do práce, pracuje v Centre sociálnych služieb v C.. Už pri východe z bytovky, v ktorej býva, si všimla obžalovaného, ktorý vyšiel spoza bytovky. Na prvý pohľad javil známky požitia alkoholu, ona sa mu chcela vyhnúť, a preto zrýchlila chôdzu. Obžalovaný začal kričať J., J., dobehol ju a začal jej hovoriť, že mu zničila život. Začal jej vykrikovať že ju zabije, ak si nájde priateľa, tak zabije ju a jej priateľa a dopichá ich nožom. Ona na neho kričala, aby jej dal pokoj, avšak ten to nerešpektoval a stále dookola jej hovoril, že ju zabije, že je kurva, suka, stará piča. Z konania obžalovaného pocítovala strach, keď išla po prechode pre chodcov, bála sa, aby ju v amoku nehodil pod auto. Keď bola pred Centrom, obžalovaný sa postavil pred ňu, bránil jej v pohybe napriek tomu, že mu povedala, že potrebuje ísť do práce. Chytil ju za ruky, kričal na ňu nadávky, na čo sa ho pokúsila odstrčiť, dala mu jednu facku a vtedy jej opäť povedal: „Ty suka, ty piča, ty ma tu budeš fackať?!“ Následne dostala od obžalovaného jeden úder do hlavy a obžalovaný ju sotil na trávnik, ona ale nespádla, z rúk jej však vypadli tašky. Pravdepodobne ju fackal aj ďalej, ale už si to z toho stresu nepamätá. Prechádzajúce autá trúbili, ale nikto nezastavil, iba jeden dôchodca D. M., ktorý obžalovanému povedal, aby jej dal pokoj, na čo mu on povedal: „Zalez do auta, lebo Ťa zabijem.“ Následne sa tento svedok vrátil do auta. Svedkom incidentu bol aj J. N., ktorý je klientom Centra sociálnych služieb, ktorý ju chcel privítať. Aj on mu povedal, aby ju nechal, na čo obžalovaný

na neho zakričal: „Zmizni, lebo Ťa zabijem!“ J. N. sa zľakol, cúvol a ona mu povedala, aby išiel na vrátnicu a zavolať políciu, avšak vzhľadom na to, že je trocha zabudnutý, ostal len v šoku stáť. Po vyslobodení sa z útoku obžalovaného, telefónom zavolať políciu, kým prišli policajti obžalovaný jej ešte nadával a hovoril: „Keď prídem z basy, zabijem Ťa!“ , následne odkráčať z miesta incidentu a potom prišla polícia. Po incidente absolvovala lekárske vyšetrenia na pohotovosti v C.. K vzťahu s obžalovaným sa vyjadrila, že v minulosti tvorili pár, avšak hlavne kvôli jeho nadmernému požívaniu alkoholu ho opustila. V súčasnosti býva v byte vo vedľajšej bytovke, z ktorého vidí na vchod do bytového domu, kde býva ona. Ak obžalovaný zbadá, že ide venčiť psa alebo ide do obchodu, ihneď vyrazí za ňou a vyhľadáva jej očný kontakt. Z tohto dôvodu už takmer 6 rokov obmedzuje návštevu verejných priestranstiev, aby sa mu tak vyhla. Po incidente, ktorý je predmetom tohto konania sa zo strachu o svoj život dočasne presťahovala z miesta svojho trvalého bydliska.

Podľa § 263 ods. 1 Tr. poriadku so súhlasom obžalovaného a prokurátora bola prečítaná z prípravného konania výpoveď svedkov M. D. D. na čl. 329-331 zo dňa 04.07.2023 a výpoveď svedka D. M. na čl. 223-334 zo dňa 04.07.2023.

Svedok D. D. vypovedal, že dňa 01.07.2023 vykonával hliadkovú službu a cca o 17.33 hod bol spolu s kolegom vyslaný k Centru sociálnych služieb v C. na preverenie oznámenia, že oznamovateľku J. K. mal napadnúť A. B.. Po príchode na miesto udalosti oznamovateľka uviedla, že ju A. B. fyzicky napadol, RZP privolať nechcela, ale uviedla, že sa podrobí lekárskemu vyšetreniu sama. Na mieste sa už A. B. nenachádzal.

Svedok D. M. vypovedal, že dňa 01.07.2023 okolo 17.30 hod, videl ako obžalovaný fyzicky a slovne napadal poškodenú pred Centrom sociálnych služieb v C., avšak bližšie uviesť nechce nič, lebo sa obžalovaného bojí.

Podľa § 268 ods. 1, 2 Tr. poriadku so súhlasom obžalovaného a prokurátora boli prečítané znalecké posudky z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia č. 60/2023 na čl. 336-362 a znalecký posudok z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria č. 167/2023 na čl. 364-395 a jeho doplnok na čl. 399-405.

Zo záverov znaleckého posudku č. 60/2023 znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia D. O. O., okrem iného vyplynulo, že poškodená J. K. utrpela pri fyzickom napadnutí dňa 1. 7. 2023 zranenia: pomliaždenie pravého sánkovo spánkového kĺbu, pomliaždenie v oblasti oboch sánkovo spánkových kĺbov, pomliaždenie v oblasti oboch sánkových oblastí, pomliaždenie v oblasti oboch lícných oblastí a pomliaždenie za ľavým uchom. Ide o tupé poranenia. Pomliaždenie pomliaždenie pravého sánkovo spánkového kĺbu, pomliaždenie v oblasti oboch sánkovo spánkových kĺbov, pomliaždenie v oblasti oboch sánkových oblastí, pomliaždenie v oblasti oboch lícných oblastí a pomliaždenie za ľavým uchom vznikli pôsobením opakovaného priameho tupého násillia miernej až strednej intenzity na oblasť tváre. Toto priame tupé násillie mohlo byť spôsobené úderom päťou alebo dlaňou ruky. Mechanizmus vzniku zranení zodpovedá tvrdeniam poškodenej. Poškodená bola v súvislosti so zraneniami, ktoré utrpela dňa 01.07.2023 obmedzená v obvyklom spôsobe života nutnosťou vyšetrenia a ošetrenia na chirurgickej ambulancii, nutnosťou vyšetrenia na ORL, nutnosťou vyšetrenia a opakovaných kontrol na stomato chirurgickej ambulancii, nutnosťou vyšetrenia na pracovisku magnetickej rezonancie a nutnosťou opakovaných kontrol u svojho obvodného lekára. Od dňa úrazu približne 4 týždne jedla len tekutú a kašovitú stravu a mala obmedzenú hybnosť sánky v zmysle obmedzeného otvárania úst. Približne počas prvých 28 dní od úrazu pociťovala bolesti v oblasti pravého sánkovo spánkového kĺbu, tieto bolesti boli intenzívnejšie prvých 10 dní, zväzraňovali sa pri otváraní úst, pri rozprávaní, pri jedení, pri kašli, pri chôdzi, pri pohybe hlavou, pri dotyku. Uvedené zranenia si objektívne vyžiadali dobu liečenia a práceneschopnosti v trvaní 35 dní.

Zo záverov znaleckého posudku č. 167/2023 znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, D. O. M., okrem iného vyplýva, že u obžalovaného je prítomný syndróm závislosti od alkoholu – III. štádium a súčasne škodlivé zneužívanie marihuany a pervitínu. S poukazom predchádzajúce nedodržiavanie liečby zo strany obžalovaného, znalkyňa nenavrholo ochranné liečenie, ale zákaz požívania alkoholických nápojov a iných psychoaktívnych látok spolu s probačným dohľadom. Obžalovaný spáchal posudzovaný skutok v stave stredne ťažkej alkoholovej opitosti jednoduchého rázu. V doplnení znaleckého posudku č. 167/2023 znalkyňa uviedla, okrem iného, že alkohol môže zväzraňiť obžalovaného problematický osobnostný potenciál.

Z listinných dôkazov predložených poškodenou do trestného konania, predovšetkým screenshotu správ z elektronickej komunikácie medzi ňou a obžalovaným, aj keď treba prisvedčiť výhradám obžalovaného,

že sa jedná o komunikáciu z minulosti po ich rozchode, a tiež, že sa nejedná o ucelenú komunikáciu, nič to však nemení na tom, že z ich obsahu vyplynulo, že pred samotným skutkom obžalovaný už v minulosti opakovane vyslovil vyhrážky rôznej intenzity voči osobe poškodenej. Z rozsahu komunikácie a kresieb, ktoré zasielal obžalovaný poškodenej je zrejmé, že komunikácia a snaha o obojstrannú komunikáciu vyvíjaná od obžalovaného smerom k poškodenej, presahuje určitú hranicu primeranosti a je spôsobilá spôsobiť psychický diskomfort, čo v minulosti viedlo poškodenú k tomu, že sa domáhala súdnej ochrany podaním návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vo veci zákazu priblíženia, ktorý však bol súdom zamietnutý uznesením sp. zn. 14C/51/2022 zo dňa 22.12.2022. Tieto listinné dôkazy v súhrne nepriamo potvrdzujú výpoveď poškodenej, že správanie obžalovaného voči jej osobe je už dlhšie naliehavé a útočné a obavy z konania obžalovaného tak boli spôsobilé vzbudiť u poškodenej dôvodnú obavu, o ktorej vypovedala vo svojom výsluchu. Aj keď sa obžalovaný bránil, že poškodenej účelovo predložila iba časť ich komunikácie, jeho správa z č.l. 140 v znení „Nech do mňa niekto len zavretá a za seba nerucim... to neber ako vyhrážku ale ako upozornenie“ spolu s fotografiami zbraní, len ťažko vysvetliť inak ako vyhrážku, spôsobilú vzbudiť obavy. Obžalovaný sa síce k tejto fotografii vyjadroval, že išlo o detské zbrane, ktoré jej zaslal v súvislosti s maškarným plesom, ale týmto tvrdeniam obžalovaného vyhodnotil ako zjavne nepravdivé, a to v kontexte s obsahom vyššie citovanej správy. Z lekárskej správy o návšteve pohotovosti zo dňa 01.07.2023 o 18.36 h vyplýva, že poškodenej utrpela ľahké zranenia s dobou liečenia v trvaní 7 až 10 dní. Zo správy vyplynulo, že bola napadnutá expriateľom cestou do práce, dostala asi 10 faciek na obe strany tváre.

Podľa § 269 Tr. poriadku boli prečítané listinné dôkazy, a to najmä správy k osobe obžalovaného, najmä odpis z registra trestov a lustráciu centrálnej evidencie priestupkov a správnych deliktov, vrátane pripojeného trestného spisu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/5/2019.

Prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona sa dopustí, kto inému úmyselne ublíži na zdraví.

Objektom trestného činu je ľudské zdravie a predmetom útoku je živý človek.

Ublížením na zdraví podľa § 123 ods. 2 Tr. zákona sa rozumie poškodenie zdravia, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného.

Prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona sa dopustí, kto fyzicky, na mieste verejnosti prístupnom sa dopustí výtržnosti tým, že napadne iného.

Objektom tohto trestného činu je občianske spolužitie.

Pod výtržnosťou treba rozumieť konanie, ktoré závažným spôsobom narušuje pokoj a verejný poriadok, jeho charakteristickou črtou je neúctivý a nedisciplinovaný postoj páchatel'a k zásadám občianskeho spolužitia, spravidla ide fyzické násilie, ktoré je zamerané proti osobám alebo veciam, alebo prejavy vzbudzujúce obavy o bezpečnosť ľudí alebo majetku.

Podľa § 122 ods. 2 Tr. zákona je trestný čin spáchaný verejne, ak je spáchaný pred viac ako dvoma súčasne prítomnými osobami. Miestom prístupným verejnosti sa rozumie každé miesto, na ktoré má prístup široký okruh individuálne neurčených ľudí a kde sa tiež spravidla zdržiava viac ľudí, hoci v čase činu tam nemusia byť prítomní.

Prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona sa dopustí kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmu, alebo inou ťažkou ujmu takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu a takýto čin spácha na chránenej osobe.

Podľa § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona chránenou osobou sa rozumie blízka osoba.

Podľa § 127 ods. 4, 5 Tr. zákona blízkou osobou sa na účely tohto zákona rozumie príbuzný v priamom pokolení, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec a manžel; iné osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere sa pokladajú za navzájom blízke osoby len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom pociťovala ako ujmu vlastnú. Blízkou osobou sa na účely trestných činov nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2 rozumie aj bývalý manžel, druh, bývalý druh, rodič spoločného dieťaťa a osoba, ktorá je vo vzťahu k nim blízkou osobou podľa odseku 4, ako aj osoba, ktorá s páchatel'om žije alebo žila v spoločnej domácnosti.

Objektívna stránka tohto trestného činu spočíva vo vyhrážkach páchatel'a inej osobe smrťou, ťažkou ujmu na zdraví alebo inou ťažkou ujmu a to takým spôsobom, že u takejto osoby môže vzbudiť dôvodnú obavu z ich uskutočnenia, pričom vyhrážka nemusí byť vyslovená osobne, ale stačí keď sa osoba, ktorej je vyhrážka adresovaná sa o nej dozvie. V tomto konkrétnom prípade s prihladením na okolnosti spáchania súdeného skutku, obžalovaný sa nie len verbálne vyhrážal poškodenej, ale zároveň na poškodenú aj fyzicky zaútočil a vyhrážka tak mala reálny podklad. Súd tak mal za preukázané, že vyhrážky obžalovaného, boli spôsobilé vzbudiť dôvodnú obavu.

Podľa § 278 ods. 1 Tr. poriadku súd môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu.

Podľa § 278 ods. 2 Tr. poriadku ak nejde o prípad podania obžaloby po konaní návrhu na dohodu o vine a treste podľa § 232 ods. 4 alebo 5 Trestného poriadku, súd môže pri svojom rozhodnutí prihliadať len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní, a opierať sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku súd hodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán. Súd sumarizujú vyššie uvedené výsledky dokazovania na hlavnom pojednávaní, pričom prihliadal iba na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a na dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané, mal za preukázané, že vina obžalovaného bola preukázaná tak jeho čiastočným priznaním, ako aj výpoveďami vypočutých svedkov, ktorých výpovede boli hodnotené aj v kontexte s listinnými dôkazmi, závermi znaleckých posudkov z odboru zdravotníctvo.

Obžalovaný priznal, že predmetného dňa sa nachádzal na mieste incidentu, že poškodenej nadával a pamätá si, že ju trikrát udrel dlaňou ruky, prstami ruky do jej tváre, išlo však o vzájomné napádania, poškodená ho vulgárne a aj fyzicky napadla ako prvá. Vo vzťahu k právnej kvalifikácii skutku ako prečinu výtržníctva a ublíženia na zdraví nemal podstatnejšie výhrady. Uviedol, že sa ho dotklo, ako sa poškodená v minulosti nepravdivo vyjadrovala vo vzťahu k jeho osobe, chcel sa s ňou o tom porozprávať, že prečo klame. Obžalovaný však v celom rozsahu poprel, že by sa poškodenej vyhrážal zabitím. Uviedol, že poškodená si vyhrážky vymyslela, ako veľa vecí na jeho osobu a skutočnosti, ktoré sa mali stať počas ich vzťahu. Slovo „zabijem“ použil na mieste incidentu iba v spojení, že sa poškodenej opýtal, či sa má zabiť, aby mala od neho pokoj a tiež prečo hovorí, že zabil svojho brata. Ona tieto slová prekrútila proti nemu. Razantne odmietol, že by sa poškodenej vyhrážal zabitím, alebo že ju dopichá nožom a takto sa nevyhrážal ani nikomu inému. Navrhol vypočuť svedka O. L., lebo vo väzení mu povedal, že ho mala poškodená nahovárať, aby šiel proti nemu vypovedať, že počul, ako sa poškodenej vyhrážal zabitím, že vtedy bol medzi bytovkou a pizzeriou. Zároveň uviedol, že mu je ľúto, čo spôsobil poškodenej, ale keby ho ona neudrela ako prvá, tak by sa incident nestal.

Vinu obžalovaného mal súd preukázanú, čiastočne priznaním obžalovaného, obžalovaný nenamietal, že poškodenú minimálne trikrát udrel dlaňou na tvár a skutok sa stal na mieste verejnosti prístupnom, teda na mieste ako to uvádzala obžaloba. Vina obžalovaného je preukázaná výpoveďou svedkyne poškodenej J. K., ktorá podrobne, bez akýchkoľvek vnútorných rozporov vo svojej výpovedi, popísala konanie obžalovaného, ktoré korešponduje s popisom skutku vo výrokovvej časti rozsudku. Výpoveď svedkyne poškodenej je konzistentná aj s výpoveďou svedka D. M., ktorý vypovedal, že videl ako dňa 01.07.2023 okolo 17.30 h obžalovaný fyzicky a slovne napadá poškodenú pred Centrom sociálnych služieb v C., avšak zo strachu z obžalovaného bližšie vypovedať nechcel. Zároveň výpoveď svedkyne poškodenej nepriamo potvrdzuje aj výpoveď svedka D. D. (člena hliadky polície vyslaného na miesto incidentu, po jeho nahlásení poškodenu operačnému stredisku). Svedok D. D. vypovedal, že dňa 01.07.2023 vykonával hliadkovú službu a približne okolo 17.33 hod bol spolu s kolegom vyslaný k Centru sociálnych služieb v C. na preverenie oznámenia, že oznamovateľku J. K. mal napadnúť A. B.. Po príchode na miesto udalosti J. K. uviedla, že ju obžalovaný fyzicky napadol, RZP privolať nechcela, uviedla, že sa sama podrobí lekárskemu vyšetreniu. Na mieste sa už obžalovaný nenachádzal. Súd venoval náležitú pozornosť výpovedi svedkyne poškodenej J. K., keďže iba svedkyňa poškodená usvedčovala obžalovaného, aj z konania, ktoré obžalovaný jednoznačne popieral, konkrétne, že sa jej obžalovaný opakovane vyhrážal zabitím. Súd výpoveď svedkyne poškodenej podrobil prieskumu, či jej výpoveď je konzistentná aj s ostatnými vykonanými dôkazmi a zistil, že súd nemá dôvody na vyslovenie pochybností, ohľadom vierohodnosti jej výpovede. Výpoveď svedkyne poškodenej J. K., tak ako to už súd uviedol bola v zhode, v logickom a chronologickom slede zapadala aj do výpovedí svedkov D. D. a svedka D. M.. Svedok D. D. potvrdil výpoveď svedkyne poškodenej, že poškodená sa domáhala ochrany a pomoci na polícii, telefonicky zavolała na operačné stredisko so žiadosťou o vyslanie hliadky na miesto udalosti Svedkyňa poškodená prítomnej hliadke oznámila, že bola obžalovaným fyzicky napadnutá. Pokiaľ sa obžalovaný bránil, že keby sa svedkyňa poškodenej vyhrážal zabitím, určite by to bola povedala hliadke polície a svedok D. D. by to spomenul vo svojej výpovedi. Súd však poukazuje na vyjadrenia svedkyne poškodenej, že bola otrasená, ako sama uviedla, mala problém si na miesto privolať čo i len políciu a je možné, že fyzickému napadnutiu vtedy prikladala väčšiu váhu, keďže utrpela fyzické zranenia. Pokiaľ aj hliadke neuviedla, že jej bolo verbálne vyhrážané, súd poukazuje aj na vyhrážky z minulosti (screenshoty správ), ktoré svedkyňa poškodená tiež neoznamovala na polícii,

hoci tak urobiť mohla, keďže mala aj dôkaz v mobilnom telefóne. Súd tiež dodáva, že pokiaľ svedkyňa poškodená verbálne vyhrážky neuviedla ani pri lekárskom vyšetrení, lekárske ošetrenie vyhľadala z dôvodu spôsobených fyzických zranení a verbálne vyhrážky jej tieto zranenia nespôsobili. Ostáva tiež otáznym, či by ošetrojúci lekár do správy vyhrážky zapísal, keby ich poškodená spomenula, keďže medicínsky nesúviseli s ošetrovanými zraneniami. Súd veril výpovedi poškodenej ohľadom tvrdení, že sa jej obžalovaný vyhrážal popísaným spôsobom, nasvedčovali tomu aj pripojené screenshoty správ, z ktorých vyplynulo, že už pred samotným incidentom obžalovaný opakovane vyslovil vyhrážky rôznej intenzity voči osobe poškodenej, vrátane vyhrážky spolu so zaslaním fotografií zbraní. Súd zároveň nemal dôvod pochybovať, že svedkyňa poškodená si časť svojej výpovede vymyslela. Pokiaľ je obžalovaný presvedčený, že svedkyňa poškodená konala z nejakej pomsty voči jeho osebe, poškodenej boli preukázateľne konaním obžalovaného spôsobené fyzické zranenia, ktoré jej už stačili na obvinenie, mala k dispozícii inkriminované screenshoty správ, kde jej obžalovaný zasielal fotografie zbraní, pričom tieto skutočnosti polícii neoznámila a nedáva tak súdu logika veci, že by svedkyňa poškodená riskovala, že kvôli zveličovaniu svojej výpovede, by súd jej tvrdeniam neuveril. Súd veril výpovedi svedkyne poškodenej, že obžalovaný sa jej v inkriminovanej dobe vyhrážal, nakoľko svedkyňa okrem vyhrážok zabitím jej osobe zároveň uviedla, že obžalovaný sa vyhrážal aj svedkovi D. M., čo zapadá do kontextu vyjadrenia tohto svedka, ktorý vypovedal, že má z obžalovaného strach. Súd nemal žiadne pochybnosti, čo nerozporoval ani obžalovaný, že skutok sa stal na mieste verejnosti prístupnom – v blízkosti voľne prístupného parku pred Strednou priemyselnou školou v C. a na prechode pre chodcov na frekventovanej ceste v blízkosti Centra sociálnych služieb C.. Taktiež zo záverov znaleckého posudku č. 60/2023 znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia MUDr. Jána Jelenčíka vyplynulo, že poškodená pri fyzickom napadnutí utrpela zranenia: pomliaždenie pravého sánkovo spánkového kĺbu, pomliaždenie v oblasti oboch sánkovo spánkových kĺbov, pomliaždenie v oblasti oboch sánkových oblastí, pomliaždenie v oblasti oboch lícných oblastí a pomliaždenie za ľavým uchom, pričom ide o zranenia, ktoré vznikli pôsobením opakovaného priameho tupého násillia miernej až strednej intenzity na oblasť tváre. Mechanizmus vzniku zranení zodpovedá tvrdeniam poškodenej a poškodená bola v súvislosti s týmito zraneniami obmedzená v obvyklom spôsobe života, nutnosťou vyšetrenia a ošetrenia na chirurgickej ambulancii, vyšetrenia na ORL a opakovaných kontrol na stomatochirurgickej ambulancii, nutnosťou vyšetrenia na pracovisku magnetickej rezonancie a opakovaných kontrol u obvodného lekára. Od dňa úrazu približne 4 týždne jedla tekutú a kašovitú stravu, mala obmedzenú hybnosť sánky v zmysle obmedzeného otvárania úst a počas prvých 28 dní od úrazu pociťovala bolesti v oblasti pravého sánkovo spánkového kĺbu, ktoré boli intenzívnejšie prvých 10 dní. Uvedené zranenia si objektívne vyžiadali dobu liečenia a práceneschopnosti v trvaní 35 dní. Súd tak nemal pochybnosti, že zranenia, ktoré utrpela poškodená, majú charakter ublížením na zdraví podľa § 123 ods. 2 Tr. zákona. Blízkou osobou sa na účely tohto zákona rozumie príbuzný v priamom pokolení, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec a manžel; iné osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere sa pokladajú za navzájom blízke osoby len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom pociťovala ako ujmu vlastnú. Blízkou osobou sa na účely trestných činov nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2 rozumie aj bývalý manžel, druh, bývalý druh, rodič spoločného dieťaťa a osoba, ktorá je vo vzťahu k nim blízkou osobou podľa odseku 4, ako aj osoba, ktorá s páchatelom žije alebo žila v spoločnej domácnosti. Aj z vyjadrenia obžalovaného vyplynulo, že s poškodenou boli blízkymi priateľmi, ktorí spolu žili v spoločnej domácnosti, obžalovaný sa sám vyjadril, že dokonca poškodenej prispieval finančne na domácnosť, keďže sa u nej stravoval. Súd na základe takto vykonaných a hodnotených dôkazov uznal obžalovaného vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona, prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, pričom korigoval skutkové okolnosti tak, že z vykonaného dokazovania mal preukázané minimálne tri facky, ktoré priznal aj obžalovaný, svedkyňa poškodená sa k počtu faciiek jednoznačne vyjadril nevedela a tiež súd zo skutku vypustil subjektívne pocity, resp. prežívanie udalosti poškodenou, ktoré podľa názoru súdu do popisu skutkových okolností nepatria.

Podľa § 277 ods. 2 Tr. poriadku súd odmietol návrhy obhajoby na doplnenie dokazovania, a to výsluchmi svedkov O. L., E. P., D. I., O. Q., J. L. a R. N.. Dôvodom odmietnutia návrhov na doplnenie dokazovania bolo, že pokiaľ ide o výsluchy svedkov E. P., D. I., O. Q., J. L. a R. N., tieto svedkovia mali vypovedať ohľadom skutočností, ktoré nemali súvis so súdeným skutkom, mali vypovedať ohľadom iných konkrétnych udalostí zo spolužitia obžalovaného a poškodenej, ich výpovedami chcel obžalovaný preukázať, že poškodená o ich vzťahu a spolužití opakovane klamala. Svedkyňa D. I. mala dosvedčiť súdu, že obžalovaný bol z práce prepustený a že prácu mu nevybavovala poškodená. Svedkyňa E. P. sa mala vyjadrovať k okolnostiam udalosti, ktoré sa mali stať niekedy v pizzerii, svedkyňa mal dosvedčiť, že

obžalovaný išiel so svedkyňou domov a nesledoval tak poškodenú, ako to poškodená tvrdila, svedkovia O. Q. a J. L. mali byť svedkami, že jeho bývala ex priateľka S. L. ho kedysi udrela ako prvá päšťou do hlavy a nestalo sa to tak, ako uviedla poškodená, ktorá ani pri tom nebola a krivo ho obviňuje, svedkyňa R. N. - R., mala vypovedať či je pravdou čo uvádzala poškodená, že sa kvôli nemu rozviedla s manželom a že ju motal sladkými rečami a či s ňou spal. Navrhované výsluchy svedkov zjavne prekračovali rozsah dokazovania v súdnej veci. Zároveň súd odmietol vypočuť svedka O. L., ktorý mu vo väzení povedal, že poškodená ho mala pri stretnutí pred jeho uväznením nahovárať, aby šiel proti nemu vypovedať, mal vypovedať, že počul, ako sa poškodenej vyhrážal zabitím, že sa nachádzal medzi bytovkou a pizzeriou. Súd odmietol vykonať navrhnutý dôkaz, pretože aj keby svedok O. L. tieto skutočnosti potvrdil na súde, súd ako vyššie uviedol, výpoveď svedkyne poškodenej hodnotil v kontexte s inými vykonanými dôkazmi a nemal dôvod výpovedi poškodenej neveriť. V tejto súvislosti súd zároveň uvádza, že navrhnutý svedok O. L. si vykonáva väzbu v rovnakom ústave ako aj obžalovaný, obžalovaný ani nepopieral, že o týchto skutočnostiach, ku ktorým chcel svedka vypočuť sa dozvedel priamo od navrhnutého svedka vo výkone väzby. Súd má tiež vedomosť, že v inej neskončenej väzobnej trestnej veci vednej na tunajšom súde pod sp. zn. 6T/3/2023, za obdobných skutočností, bol tiež väzobne stíhaným obžalovaným navrhnutý svedok O. L., ktorému sa rovnako mala pred jeho uväznením zdôveriť iná poškodená k okolnostiam iného trestného činu. Už samotné tieto skutočnosti vyznievajú pre súd nepresvedčivo.

Podľa § 10 ods. 2 Tr. zákona nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná. Závažnosť činu tak predstavuje materiálny korektív týkajúci sa výlučne protiprávných činov, ktoré vykazujú znaky prečinov, ktorý má napomôcť odlíšiť priestupky od prečinov. Hranicou medzi priestupkom a prečinom je tzv. materiálny korektív. Materiálny korektív je špecifikom trestného práva, ktoré má zabezpečiť dodržiavanie zásady „ultima ratio“ (trestné právo a jeho sankcie majú byť až posledným možným prostriedkom dosiahnutia práva). Aby skutok bol trestným činom, v danom prípade prečinom, je potrebné, aby boli naplnené tak formálne ako i materiálne podmienky trestného činu. O prečine možno hovoriť iba ak sú konaním páchatel'a naplnené tak formálne podmienky prečinu, ako aj materiálna podmienka prečinu, t.j. jeho závažnosť, pričom musí byť v prípade páchatel'a vyššia ako nepatrná. Závažnosť je zafinovaná ako taxatívny výpočet okolností potrebných na posúdenie vymedzenia prečinu § 10 ods. 2 Tr. zákona. Týmto okolnosťami sú spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku. Závažnosť konania obžalovaného je nutné vidieť nie len v spôsobe vykonania činu, miere zavinenia a následku, ale aj v osobe páchatel'a, pričom obžalovaný je osobou s bohatou kriminálnou minulosťou, vrátane toho, že už bol za takéto trestné činy odsúdený a tiež spáchal viac trestných činov. Všetky tieto skutočnosti v sumáre zvyšujú stupeň závažnosti činu obžalovaného a závažnosť súdeného skutku je tak vyššia ako nepatrná.

Súd k osobe obžalovaného zistil, že obžalovaný má za sebou pestrú kriminálnu minulosť. Z odpisu z registra trestov vyplýva, že bol v minulosti 13 krát súdom trestaný, naposledy bol odsúdený Okresným súdom Námestovo, rozsudkom sp. zn. 6T/52/2022 zo dňa 30.06.2022, právoplatným dňa 30.06.2022, pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, za ktorý mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, ktorý si vykonal 13.07.2022. V minulosti bol už odsúdený aj za trestné činy, ktoré sú mu kladné za vinu aj v tomto konaní, obžalovaný sa tak má dopúšťať trestnej činnosti v špeciálnej recidíve. Opakovane boli obžalovanému ukladané tresty aj v kombinácii s ochranným protialkoholickým liečením, a to aj v súvislosti s prečinom nebezpečného vyhrážania, za ktorý bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Námestovo pod sp. zn. 4T/96/2012 na nepodmienečný trest odňatia slobody so zaradením pre jeho výkon do stredného stupňa stráženia. Z evidencie priestupkov vyplýva, že bol od novembra 2021 doposiaľ 3-krát priestupkovo prejednávaný, pričom išlo priestupky proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) Zákona o priestupkoch.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal najmä zo zásad upravených v ust. § 34 ods. 1, 4 Tr. zákona, podľa ktorých má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri úvahách aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj

poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, súd vychádzal zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchaniu trestného činu (zásada proporcionality trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest zároveň musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela (retribúcia).

Pri ukladaní trestu súd obligatórne prihliadal na ust. § 38 ods. 2 Tr. zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Keďže obžalovaného odsudzoval za viac trestných činov, ukladal mu úhrnný trest odňatia slobody podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona. Podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona ak súd odsudzuje páchatela za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich. Trest obžalovanému súd ukladal podľa § 360 ods. 2 Tr. zákona, kde je dolná hranica trestnej sadzby 6 mesiacov a horná hranica je 36 mesiacov. Obžalovanému nesvedčili žiadne poľahčujúce okolnosti, naopak priťažujúcou okolnosťou bolo, že spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h/ Tr. Zákona) a už bol v minulosti za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m/ Tr. Zákona). V prípade obžalovaného bola zistená prevaha priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona. Podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Podľa § 38 ods. 8 Tr. zákona zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 až 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby; základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Keďže bola zistená prevaha priťažujúcich okolností, súd modifikoval trestnú sadzbu a obžalovanému ukladal trest v rozpätí od 16 mesiacov do 36 mesiacov.

Pri ukladaní druhu a výmery trestu súd prihliadal na osobu obžalovaného a prognózu jeho prevýchovy, tiež na závažnosť spáchaného skutku a postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti. Obžalovaný má celkom 13 záznamov v registri trestov, boli mu opakovane ukladané tresty, ktoré sa zjavne minuli prevýchovnému účinku a obžalovaný si nezobral z predchádzajúcich odsúdení žiadne ponaučenie. Jeho osoba je silne kriminálne narušená a obžalovaný je tak ťažko napravitelnou osobou, keďže v jeho prípade zlyhávajú akékoľvek snahy o jeho nápravu. Zo záverov znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria vyplynulo, že je závislý na alkohole a súčasne bolo zistené škodlivé zneužívanie marihuany a osobnostné abnormality u obžalovaného v zmysle egocentrizmu, emočnej nestability s oslabenou vôľovou toleranciou na záťaž, kedy sú jeho reakcie impulzívne, zvýšene konfliktné s oslabenou racionálnou kontrolou. Za daných okolností súd obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov. Obžalovanému súd neuložil trest na úplne hornej hranici trestnej sadzby, keďže obžalovanému uložil ochranný dohľad na 18 mesiacov. Súd sa rozhodol pre uloženie ochranného dohľadu aj s poukazom na závery znaleckého posudku č. 167/2023 z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, z ktorého okrem iného tiež vyplynulo, že u obžalovaného je prítomný syndróm závislosti od alkoholu – III. štádium a súčasne škodlivé zneužívanie marihuany a pervitínu. S poukazom predchádzajúce nedodržiavanie liečby zo strany obžalovaného, znalkyňa nenavrhol ochranné liečenie, ale zákaz požívania alkoholických nápojov a iných psychoaktívnych látok spolu s probačným dohľadom. Obžalovaný spáchal posudzovaný skutok v stave stredne ťažkej alkoholovej opitosti jednoduchého rázu a v doplnku znaleckého posudku znalkyňa uviedla, okrem iného, že alkohol môže zvýrazniť obžalovaného problematický osobnostný potenciál. Súd obžalovanému v čase plynutia ochranného dohľadu uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových zakázaných psychoaktívnych látok a tiež v zákaze kontaktovania poškodenej J. K., nar. XX.XX.XXXX v akejkoľvek forme, vrátane jej kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami a povinnosti spočívajúcej v príkaze nepriblížiť sa k poškodenej na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov. Súd takto uloženými zákazmi a povinnosťami v rámci probačného dohľadu reagoval aj na množstvo a obsah poškodenou predložených správ z elektronickej komunikácie, tiež početnosť listov a pohľadníc, ktoré obžalovaný zasiela poškodenej, a to i napriek tomu, že ich poškodená odmietla prevziať. Jeho vnucovaná komunikácia smerom k poškodenej tak presahuje určitú hranicu primeranosti.

Podľa § 48 ods. 2 Tr. zákona súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu a) s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, b) so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Obžalovaný bol pre výkon trestu zaradený do stredného stupňa stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, keďže bol vo výkone trestu odňatia slobody v posledných desiatich rokoch za úmyselný trestný čin, v tomto prípade súd poukazuje na posledné odsúdenie vo veci vedenej na Okresnom súde Námestovo sp. zn. 6T/52/22, v ktorej bol z výkonu trestu prepustený dňa 13.07.2022.

Súd považoval takto uložený trest za dostatočný a primeraný na nápravu obžalovaného a ochranu spoločnosti, podľa názoru súdu takto uložený trest zodpovedá aj potrebám tak generálnej ako aj individuálnej prevencie a je dostatočným prostriedkom na dosiahnutie účelu trestu.

K výroku o náhrade škody súd uvádza, že poškodená J. K. si do skončenia vyšetrovania uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 400 € titulom mzdových nárokov, ktoré jej boli zamestnávateľom strhnuté v súvislosti s neprítomnosťou v práci kvôli práceneschopnosti, náhradu finančných prostriedkov vynaložených na liečbu zranení, kde absolvovala magnetickú rezonanciu, kde zaplatila 99 € a tiež náhrada za sánkovú dlahu 65 €, ďalej cestovné náklady súvisiace s vyšetreniami na stomatologickej chirurgii v D.. Až na hlavnom pojednávaní, teda po už skončení vyšetrovania si tiež uplatnila nemajetkovú ujmu - náhradu za psychickú ujmu, ktorá jej vznikla konaním obžalovaného, ktorej výšku ponechala na úvahe súdu. Pokiaľ ide o nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, poškodená si tento nárok neuplatnila včas, t.j. do skončenia vyšetrovania. K riadne a včas uplatneným nárokom na náhradu škody predložila príjmový pokladničný doklad od zubného technika za relaxačný split (sánkova dláha zo živice na regeneráciu kĺbu) vo výške 65 € a pokladničný doklad za vyšetrenie sánkového kĺbu vo výške 99 € zo dňa 11.09.2023. Cestovné výdavky na dochádzanie na stomatologickú chirurgiu v D., celkom 5x, súdu nepreukázala, nepredložila doklad, resp. čestné vyhlásenie od jej exmanžela, že jej cestovné náklady aj skutočné vznikli. Rovnako súdu nepredložila doklady vzťahujúce sa k pracovným nárokom. Súd tak poškodenej priznal iba sumu 164 €, ktorá pozostáva z liečebných nákladov, ktoré poškodená preukázala pokladničnými blokmi (vyšetrenie MR 99 € a náhrada za sánkovú dlahu 65 €). Opodstatnenie priznania nároku na náhradu škody vo 164,- €, vyplynulo aj zo záverov znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo, kde znalec poukázal na potrebu absolvovania MR a naloženia sánkovej dláhy, a to v príčinnej súvislosti s liečením zranení, ktoré pri incidente utrpela poškodená.

Vzhľadom na uvedené súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na tunajší súd do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2 Tr. por.).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. por.) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. por.). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. por.)

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b Tr. por.) a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. por.)

- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. por.)

- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. por.)

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1 Tr. por.)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. por.), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Tr. por.)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d Tr. por.), (§ 45/1 Tr. por.)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.